

wizm będzie administrował, będzie wypłacał pensje, będzie promował, odsyłał na emerytury, będzie nakładał grzywny, będzie robił całą resztę²¹³ – tak właśnie, jak przewidują na globalną skalę agendy Wielkiego Resetu.

2.3. Zjawiska i procesy globalne

Zjawiska i procesy globalne to zdarzenia wywołujące skutki o globalnym zasięgu lub znaczeniu. Ich propagację i eskalację powodują usprawnienia i ułatwienia komunikacyjne (transportu w świecie realnym), a w jeszcze większym stopniu telekomunikacyjne (łączości w świecie wirtualnym), za sprawą których coraz więcej zdarzeń rozgrywa się wszędzie (w każdym zakątku globu) i natychmiast (w tym samym czasie)²¹⁴. Czasowo-przestrzenna koordynacja i konsolidacja informacyjna świata to pierwsze i podstawowe wymiary i efekty globalizacji. Globalnie implementowana technologia informacyjna pozwala z jednej strony na nieograniczoną ekspansję ideologiczną, a z drugiej strony na eksploatację ekonomiczną, unieważniając i znosząc – resetując niemal wszystko, co było wcześniej w polityce, gospodarce i kulturze. Pojawienie się globalnej architektury i infrastruktury informacyjnych interakcji wpływa na kształt realnych relacji – układu i rozkładu sił oraz regulacji formalnych – zasad współpracy i konkurencji, unieważniając wszystko, co było wcześniej. System globalny załamuje się, w miarę jak rosną dysproporcje pomiędzy globalnymi beneficjentami („globalsami”) globalizacji, a lokalnymi jej uczestnikami („lokalsami”). Z tego względu od końca lat osiemdziesiątych XX wieku mają miejsce nieprzerwane kryzysy, dostrzegane i odczuwane w sferze ekonomicznej, a mniej zauważane i doceniane w innych sferach²¹⁵.

Założenia Wielkiego Resetu w teorii odnoszą się do kwestii ekonomicznych, a w praktyce skutkują w każdej innej sferze, począwszy od struktury jednostkowej osobowości, a skończywszy na kształcie spo-

²¹³ Tamże, s. 109.

²¹⁴ Por. J. Wąchol, *Systemy informatyczne w zarządzaniu a pozyskiwanie wiedzy w warunkach procesu globalizacji*, w: *Integracja IT z systemami zarządzania w organizacjach gospodarczych*, red. L. Kiettyka, Wydawnictwo TNOiK Dom Organizatora, Toruń 2006, s. 25.

²¹⁵ Por. Goodhart, dz. cyt.

łeczności globalnej. Już od czasów oświecenia resetowane są, a zatem poddawane dekonstrukcji i rekonstrukcji, wszystkie składniki cywilizacji w sensie uniwersalnym i partykularnym²¹⁶. Dziś jednak dokonuje się to globalnie, permanentnie i totalnie – nie dlatego, że jest to politycznie, prawnie i etycznie dopuszczalne oraz uzasadnione społecznie, lecz dlatego że jest to ekonomicznie, technicznie i ideologicznie wykonalne. W niniejszym opracowaniu pojęcie globalizacji oznacza całokształt powiązanych ze sobą i uzupełniających się przedsięwzięć zmierzających w kierunku unifikacji i integracji świata pod presją jednostronnie rozumianego i masowo implementowanego postępu technicznego, nacisku ideologicznego oraz mirażu ekonomicznego. Jak przewidział to niemal dwie dekady wcześniej Baader, „iluzja ulega rozpadowi, a na jej gruzach pojawia się skrajne przeciwieństwo tego, co chciała udawać: maksymalna niepewność i naga samowola”²¹⁷. Pojawiło się bowiem zjawisko, a nawet rozpoczął proces, który Walden Bello nazwał deglobalizacją²¹⁸.

Podobnie jak globalizacji odpowiada deglobalizacja, zjawisku i procesowi Wielkiego Resetu odpowiada mniej znane – medialnie nienagłaśniane – zjawisko i proces Wielkiego Oporu. Hasło Wielkiego Oporu padło w roku 2022 w australijskim parlamencie z ust senatora Malcolma Robertsa, reprezentującego inicjatywę One Nation, dla wyrażenia sprzeciwu wobec planów Światowego Forum Ekonomicznego pozbawienia ludzi własności oraz w celu konsolidacji środowisk upatrujących we własności ostatniej gwarancji wolności. Jego zdaniem życie na subskrypcję, które proponuje Klaus Schwab, oznacza nowoczesne, ale prawdziwe niewolnictwo. Nieposiadanie, lecz wynajmowanie wszystkiego od globalnych korporacji, będzie uzależnione od nie tylko od zdolności kredytowej, ale i od oceny scoringowej. Roberts uważa to za największe w świecie zagrożenie dla prywatności, wolności i godności. Poglądy te senator przedstawił w debacie nad australijską ustawą o tożsamości cyfrowej, która umożliwiłaby wprowadzanie ograniczeń wolności na podstawie systemu kredytu społecznego, co ma już miejsce w Chinach. Wielki Opór to opowiedzenie się za światem, w którym

²¹⁶ Cywilizacją w sensie uniwersalnym stanowi wzorzec uspołecznienia, a taką jest cywilizacja klasycznie europejska – łacińska. W przypadku pozostałych, partykularnych cywilizacji kryterium wyodrębnienia jest rozległość w przestrzeni i trwałość w czasie.

²¹⁷ Baader, dz. cyt. s. 83.

²¹⁸ Por. W. Bello, *Deglobalization: Ideas for a New World Economy*, Zed Books, London–New York 2004.

jednostki i społeczności mają pierwszeństwo przed globalistycznymi miliarderami i ich biurokratami, politykami i rzecznikami mediów. Wielki Opór zatem to zjawisko i proces alternatywny wobec Wielkiego Resetu²¹⁹.

Przejawów światowego ruchu oporu wobec planów nagłaśnianych przez Światowe Forum Ekonomiczne pod hasłem Wielkiego Resetu jest coraz więcej. Kwestionują one próby wprowadzania totalitarnych metod postępowania wobec ludzi – metod opierających się nowej normalności, nowemu porządkowi i nowym rygorom, wprowadzanym pod pretekstem pandemii. Dnia 3 sierpnia 2022 roku prezydent Kostaryki ogłosił zniesienie wprowadzonych w październiku 2021 roku w jego kraju obowiązków szczepień osób korzystających z restauracji, sklepów, hoteli i siłowni, pracujących w administracji oraz możliwości wymagania tego przez przedsiębiorców od swych pracowników. Zniesienie obowiązku szczepień obejmowało także dzieci. Nowo wybrany prezydent oświadczył, że ludzie nie są bydłem, które poddaje się przymusowym zabiegom medycznym, ale wolni obywatele. Uzasadniając swoją decyzję, powiedział, że wcześniejsze prawo było sprzeczne z międzynarodowymi standardami, nawiązując do stwierdzenia WHO z kwietnia 2021 roku, że obowiązkowe szczepienia ingerują w wolność i autonomię jednostki²²⁰. Dodać należy, iż nie oznacza to, że agendy ONZ, forsując wielkie resetowanie świata, chronią wolność i autonomię jednostek, lecz że jeszcze na tym etapie nie mogą oficjalnie owej wolności i autonomii podważać.

Na zmieniający się dziś porządek świata można spoglądać dwojako: w dłuższej perspektywie historycznych cykli albo krótszej – przejściowych zawirowań. Ray Dalio wyjaśnia, w jaki sposób powtarzają się wiekowe cykle, kiedy podejmowane są bezskuteczne próby ratowania rozpadającego się porządku, a tymczasem jego odejście – w miarę przeciwdziałania mu – przyspiesza²²¹. Opieranie się zmianom powoduje spiętrzenie presji na ich usankcjonowanie. Pośród wielu nawarstwiających się nacisków na zmianę status quo wyróżnia się kontestacja światowego systemu finansowego, zbudowanego w 1944 w Bre-

²¹⁹ Por. M. Roberts, *One Nation Wants the "Great Resist"*, <https://www.malcolmroberts.qld.com.au/one-nation-wants-the-great-resist/>

²²⁰ Por. D. Mysior, *Czy Kościół niemiecki pójdzie na całość?*, YouTube, 12.08.2022, https://www.youtube.com/watch?v=Xp5_FgJ8cvw.

²²¹ Por. R. Dalio, *Principles for Dealing with the Changing World Order: Why Nations Succeed and Fail*, Avid Reader Press, New York 2021.

ton Woods na czas powojennej odbudowy, zmienionego w 1973 pod wpływem kryzysu naftowego, a następnie w roku 2008, w następstwie krachu spekulacyjnego. Na alternatywę wyrastają wschodnioazjatyckie inicjatywy w postaci porozumienia BRICS z 13 kwietnia 2011 roku oraz powstania Szanghajskiej Organizacji Współpracy 18 czerwca 2019 roku. Zmierzają one do obalenia światowego systemu dolarowego, w którym dolar jest główną walutą państwowych rezerw oraz wymiany handlowej na świecie, czego ostatecznym beneficjentem są Stany Zjednoczone jako pożyczkodawca ostatniej instancji, emitujący w niemal nieograniczony sposób swoją walutę, a w ten sposób finansujący swoją gospodarkę.

Nademisja dolara stanowi przyczynę słabnięcia zaufania do niego, czego następstwem jest lokowanie rezerw przez kolejne państwa w chińskim juanie. W warunkach postępującej stagflacji – gospodarczej stagnacji i finansowej inflacji – wręcz nieuniknione staje się załamanie całego systemu; z tej perspektywy przygotowywane są rozwiązania alternatywne chroniące interesy tych, którzy z systemu tego czerpali dotąd korzyści. W celu utrzymania pozycji dolara oraz instytucji, które za nim stoją, takich jak MFW i BŚ, Janet Yellen wzywa do stworzenia nowych ram Breton Woods, pod nazwą *friendshoring*'u, z łańcuchami dostaw ograniczonymi do zaprzyjaźnionych krajów. Świat zachodni miałby nadal być spinany przez dolar, chociaż tym razem już w wersji cyfrowej kryptowaluty. Polityka zachodnia miałaby być oparta na zasadach współpracy regulowanej – od suwerenności narodowej, po prawa pracownicze – a jej celem miałby być nie tyle wolny, ile bezpieczny handel. W kształtującym się porządku świata pierwszoplanowe znaczenie zyskuje bezpieczeństwo informacyjne: cyfrowe, sieciowe i cybernetyczne (cyberbezpieczeństwo). Cyberprzestrzeń bowiem staje się główną i rozstrzygającą domeną panowania. Kontrola zjawisk i procesów informacyjnych przesądza o kontroli zjawisk i procesów na innych poziomach rzeczywistości i aktywności. Za ochroną bezpieczeństwa – bądź jej pozorami – kryją się mechanizmy kontroli i nadzoru, wykorzystywane nie tylko do zabezpieczenia integralności, rozliczalności, autentyczności, poufności czy transparentności danych i wykonywanych na nich operacji. Mechanizmy te pozwalają w sposób zamierzony kontrolować i nadzorować dziedziny aktywności, których dotyczą dane i w ramach których realizowane są operacje. Im wyższy poziom zaawansowania informatycznej integracji zjawisk i procesów globalnych, tym niższy poziom ich przypadkowości i nieprzewidywalności z punktu widzenia operatorów i administratorów systemów i sieci informatycznych.

Przejście do nowego środowiska, używanie nowych środków i kształtowanie nowych ośrodków aktywności informacyjnej wiąże się z kształtowaniem nowych postaw i poglądów – w tym także poglądów dotyczących Wielkiego Resetu jako rzeczywistości informacyjnej, oddziałującej na inne postaci i poziomy rzeczywistości.

Opisanie zjawisk i wyjaśnienie procesów na najwyższym globalnym poziomie oraz w najdalszej perspektywie dziejowej, wymaga ciągłego precyzowania pojęć, ustalania znaczeń terminów, objaśniania kontekstów oraz weryfikowania wniosków. Zjawiska i procesy globalne – zachodzące na całym świecie z różną intensywnością, lecz w tym samym kierunku, dotyczą:

- 1) całej cywilizacji jako najdłuższej w czasie i najrozleglejszej w przestrzeni wspólnoty wartości i przyjmowanej metody ich realizacji,
- 2) poszczególnych składników cywilizacji jako najważniejszych wytworów socjo-kulturowych, które wpływają na jej charakter i dynamikę,
- 3) wszechobecnej informatyzacji jako megatrendu, polegającego na automatyzacji i intensyfikacji operacji na informacji²²².

Wspólnym mianownikiem transformacji cywilizacji jako całości i poszczególnych jej składników jest jeden z nich – technologia w swej wiodącej dziś postaci technologii informacyjnej. Wydaje się bowiem, że pozwala on przekształcić cywilizację z tradycyjnej (krytykowanej jako nieokiełznana) w informacyjną (chwaloną jako kontrolowana); faktycznie jednak jego funkcjonowanie prowadzi do redukcji i destrukcji cywilizacji. Można wyróżnić cztery sposoby zastosowania technologii informacyjnej na skalę cywilizacyjną:

- 1) informacyjne – do udostępniania informacji (są to m.in. aktywne zastosowania – rozsiewcze),
- 2) komunikacyjne – do nawiązywania kontaktów (są to m.in. reaktywne zastosowania dyskursywne),
- 3) usługowe – do realizowania świadczeń (są to m.in. interaktywne zastosowania transakcyjne); symulacyjne – do kreowania rzeczywistości (są to m.in. cyberaktywne zastosowania wizerunkowe)²²³.

²²² Por. A. Kiepas, *Etyka w z informatyzowanym społeczeństwie. Nowe problemy i wyzwania*, w: *Rewolucja informacyjna i społeczeństwo. Niektóre trendy, zjawiska i kontrowersje*, red. L.W. Zacher, Fundacja Edukacyjne Transformacje, Warszawa 199, s. 45–77.

²²³ J. Janowski, *Technologiczna interpretacja prawa: od automatyzowanego przetwarzania informacji o prawie do automatyzacji zarządzania wiedzą w obrocie prawnym*, w: *Od informacji do wiedzy. Aspekty teoretyczne i aplikacyjne*, red. H. Bulińska-Stangrecka, P. Stacewicz, Oficyna Wydawnicza Politechniki Warszawskiej, Warszawa 2020, s. 55–69.

Cyberaktywne zastosowania technologii są efektem jej podporządkowania utopijnym projektom architektów, inżynierów i administratorów nowego porządku światowego, opartego na inwigilacji, manipulacji, dezinformacji, indoktrynacji, sensualizacji oraz instrumentalizacji²²⁴. Zjawiska i procesy globalizacji mają przede wszystkim charakter informacyjny – przebiegają w przestrzeni wirtualnej, lecz rodzą skutek także pozainformacyjny, przeobrażając przestrzeń realną. Od początku roku 2020 ma miejsce globalne wykorzystywanie skutecznych metod sterowania świadomością celem uzyskania pożądaných efektów. Pojawiają się głosy, że pandemia to faktycznie globalna akcja dezinformacyjna doskonale skoordynowana na poziomie międzynarodowym i precyzyjnie wykonywana na poziomie krajowym²²⁵.

Globalizacja ze względu na swoje ideologiczno-relatywistyczne, technologiczno-permisywistyczne oraz ekonomiczno-komercyjne uwiłknie jest w przeważającym stopniu przedsięwzięciem prywatnym, nie zaś publicznym²²⁶. O jej przebiegu decydują bowiem w większym stopniu interesy globalnych korporacji przemysłowych, sieci handlowych, koncernów medialnych, agencji informacyjnych, instytucji finansowych, fundacji charytatywnych, klubów strategicznych, instytutów badawczych i operatorów teleinformatycznych niż suwerennych i demokratycznych państw narodowych, które w jej toku tracą pozycję i autorytet²²⁷. Benjamin Barber zauważył, że „globalizacja rynków i mentalności konsumenckiej oznacza, że myślenie w skali globalnej zostaje zdominowane przez prywatną logikę konsumencką, a nie społeczną i obywatelską”²²⁸. Tym samym kontrola nad globalnym społeczeństwem i państwem ulega przejęciu przez nieoficjalne, niejawne i często nieznanne ośrodki władzy i mechanizmy administracji. Ponieważ jej celem nie jest dobro wspólne świata czy godność każdej osoby, powoduje ona – jak pisał Zbigniew Brzeziński – „generalny ruch ku intensyfikacji globalnego chaosu”²²⁹.

²²⁴ R. Kwećka, *Informacja w walce zbrojnej*, Akademia Obrony Narodowej, Warszawa 2001, s. 58.

²²⁵ Por. Biatek, *COVI D-19. Globalna mistyfikacja*, s. 13.

²²⁶ Por. J. Stiglitz, *Globalizacja*, przeł. H. Simbierowicz, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2004, s. 33.

²²⁷ Por. P.H. Dembiński, *Globalizacja – wyzwanie i szansa*, w: *Globalizacja*, red. J. Klich, Kraków 2001, s. 19–31.

²²⁸ B.R. Barber, *Imperium strachu. Wojna, terroryzm i demokracja*, przeł. H. Jankowska, Muza, Warszawa 2005, s. 187.

²²⁹ Z. Brzeziński, B. Scowcroft, *Ameryka i świat. Rozmowy o globalnym przebudzeniu politycznym*, przeł. D. Rossowski, Wydawnictwo JK-Aha!, Łódź 2009, s. 36.

Narastająca globalna anarchia stanowi zaprzeczenie cywilizacji jako takiej – każdej (technicznie rozumianej), a w szczególności tej, w jakiej jeszcze żyjemy i jaką jeszcze znamy – cywilizacji zachodniej (klasycznie europejskiej). „Zachód jako jedyna z cywilizacji – pisze Huntington – miał przemożny, a niekiedy niszczycielski wpływ na wszystkie inne. Relacja między siłą i kulturą Zachodu a siłą i kulturą innych cywilizacji to najbardziej znamienne cecha współczesnego świata. W miarę jak inne cywilizacje rosną w siłę, zachodnia kultura traci na atrakcyjności. Narody z innych kręgów kulturowych mają coraz większe poczucie związku ze swoimi rodzimymi kulturami i pokładają w nich zaufanie”²³⁰. Zjawiska i procesy globalizacji przebiegają proporcjonalnie do upadku Zachodu, który kwestionuje u siebie wszystko, co stanowiło dawniej o jego kulturowej i religijnej atrakcyjności oraz zapewniało mu polityczną i ekonomiczną potęgę. Schyłek Zachodu charakteryzują trzy główne cechy. Po pierwsze, jest to proces powolny. Potęga Zachodu budowała się przez 400 lat i równie długo może zanikać. Po drugie, upadek nie jest procesem przebiegającym po linii prostej. Odbywa się nieregularnie z przerwami i zwrotami, a po okresach słabości następują okresy umocnienia potęgi. „Po trzecie potęga, czy też władza polega na tym, że jedna osoba lub grupa jest w stanie zmienić postępowanie innej osoby, czy grupy. Odbywa się to poprzez zachęcanie, przymus lub namawianie. Strona, która to czyni, musi więc rozporządzać zasobami gospodarczymi, militarnymi, instytucjonalnymi, demograficznymi, politycznymi, technicznymi, społecznymi itd.”²³¹. Wraz z globalizacją Zachód traci przewagę w obszarze wszystkich swoich zasobów, a zwłaszcza demografii. Odbywa się to m.in. z powodu autodestrukcji ideologicznej, jednostronności technologicznej i stagnacji ekonomicznej. Wbrew zapewnieniom elit i oczekiwaniom mas nie spełnia swej cywilizacyjotwórczej roli ani postępową ideologią, ani informacyjną technologią, ani też kreatywną ekonomią. Pod ich wpływem nasilają się globalne zjawiska i procesy dekonstrukcji, dezintegracji, degradacji, deprawacji, depopulacji, dehumanizacji i decywilizacji²³². W znacznym, o ile nie w decydującym stopniu są one długofalowym efektem działań odgórnie planowanych. Przykładowo w lipcu 1980 roku prezydent Jimmy Carter otrzymał opracowany przez Komisję Trójlateralną

²³⁰ Huntington, dz. cyt., s. 307n.

²³¹ Tamże, s. 110.

²³² Por. A. Domostawski, *Świat nie na sprzedaż – rozmowy o globalizacji i kontestacji*, Sic!, Warszawa 2002.

(z udziałem Zbigniewa Brzezińskiego, Henry'ego Kissingera i Cyrusa Vance'a) *The Global 2000 Report*²³³. Stwierdza się w nim: „Przyszłość świata jest zagrożona przez brak wody pitnej oraz źródeł energii elektrycznej na Ziemi. Jeśli szybkie decyzje nie zostaną podjęte, trzeba się będzie obawiać w 2000 roku nadmiaru populacji ludzkiej o 2,4 miliarda osób. W konsekwencji trzeba będzie podejmować wszelkie konieczne decyzje, aby ukierunkować politykę Stanów Zjednoczonych w stronę eliminacji tej nadwyżki ludzi”²³⁴. Tego rodzaju liczne dokumenty, w tym także przygotowane przez światowe agendy strategiczne i doniesienia światowych agencji informacyjnych są zwykle niedostrzegane i niedoceniane, lecz wpisują się w architekturę i infrastrukturę Wielkiego Resetu oraz w zachodzące od wielu lat procesy globalnego resetowania świata. Jako takie wymagają wnikliwego potraktowania i systemowego uporządkowania²³⁵.

Pośród wielości i różnorodności zjawisk globalnych na szczególną uwagę zasługują te, które mają nieprzypadkowy, niedowolny i niesamoczynny charakter – jak Wielki Reset, na który się składają albo do którego się przyczyniają. Taki właśnie charakter mają zjawiska i procesy ideologiczne, ekonomiczne i technologiczne, cechujących się większą dozą samoczynności, samodzielności i niezależności zjawisk i procesów społecznych, politycznych i kulturowych. Procesy resetowania świata, polegające na „wylączaniu” dotychczasowego, znanego porządku i „włączaniu” nowego, nieznanego, przebiegają przede wszystkim na poziomie informacji, przenosząc się następnie na poziom relacji społeczno-politycznych i regulacji moralno-prawnych. Dysponując informacją w postaci idei i waluty, można bowiem skutecznie

²³³ *The Global 2000 Report* z 4 września 1980, to globalne badanie środowiskowo-rozwojowe przygotowane przez rząd krajowy dla prezydenta Jimmy'ego Cartera. Opiera się na integracji wielu prognoz sektorowych (dotyczących żywności, energii, populacji i środowiska), z których większość została przygotowana przez agencje rządowe USA. Raport zakładał, że wzrost populacji świata będzie miał dramatyczne konsekwencje do roku 2000, jeśli nie zostaną wprowadzone zmiany w polityce publicznej, np. depopulacja ludzkości. Por. *The Global 2000 Report*, https://web.archive.org/web/20190110075042/www.geraldbarney.com/GlobaL_2000_Report/G2000-Eng-GPO/G2000_Vol1_GPO.pdf, https://web.archive.org/web/20190110105455/www.geraldbarney.com/GlobaL_2000_Report/G2000-Eng-GPO/G2000_Vol_Two.pdf, https://web.archive.org/web/20200502114340/www.geraldbarney.com/GlobaL_2000_Report/G2000-Eng-GPO/G2000-GPO-Vol3.pdf.

²³⁴ M. Bortner, *W drodze ku upadkowi ekonomii światowej. Jak dobija się gospodarkę polską od 1989 roku*, publikacja M.B., Nicea 1995, s. 102.

²³⁵ Por. np. J. Białek, *Czas Sodomy, czyli zamach na cywilizację*, Wektory, Wrocław 2020, s. 69n.

zmieniać ludzkie wyobrażenia i przyzwyczajenia. Kontrola i nadzór nad przepływami ideowymi i finansowymi przekłada się na potrzeby i zachowania społeczne. Tak wyrasta władza informacyjna jako władza atencjonalna, wymuszająca podporządkowanie. Weryfikacji wymaga przypuszczenie, że Wielki Reset bardziej celowo niż przypadkowo zmierza do ukonstytuowania tego rodzaju instancji, instytucji oraz instrumentu władzy – skonsolidowanej władzy ideokratycznej, plutokratycznej i technokratycznej.

2.4. Władza i administracja globalna

Na zagadnienie władzy i będącej jej przedłużeniem administracji w układzie globalnym nakłada się szerokie spektrum motywacji psychologicznych, inspiracji ideologicznych, usprawnień technicznych, korzyści ekonomicznych, nacisków medialnych, postaw moralnych i potencjałów militarnych. Juan Antonio Cervera wyjaśnia: „Mówiąc o władzy jako o sile czy energii instynktownie wytwarzanej przez człowieka, aby panować i również przeciwstawić się bliźnim, należy też wspomnieć o istnieniu władzy legalnej. Kiedy stwierdza się obecność człowieka, prawie zawsze znajduje się on w sferze konfliktu i żądzy zdobycia władzy w wersji cywilizowanej, autorytetu – dominacji. Z władzą ustala się zależność władców i poddanych, albo właścicieli i niewolników”²³⁶. W układzie globalnym nierozzerwalnie związane są ze sobą zależności polityczne i ekonomiczne. Cervera stwierdza, że siła tej władzy „jest większa z wieku na wiek, już w XX w. dysponuje lożami, z których wychodzą reprezentanci, którzy z uprzywilejowanych pozycji są inspiratorami traktatów”²³⁷, zapewniających im nigdy niezamykające się drzwi do rządzenia i zarządzania sprawami świata. Odpowiednio kształtują się trzy typy władzy: jawna – prawna, polityczna, administracyjna, policyjna i wojskowa, półjawna – ekonomiczna, finansowa, technologiczna i medialna, i niejawna – ideologiczna, atencjonalna, informacyjna, mentalna i profetyczna. Władza ideokratyczna wytwarza (kreuje) architekturę Wielkiego Resetu, technokratyczna – wprowadza (implementuje) jego infrastrukturę, leżąca zaś między nimi władza plutokratyczna – motywuje do jego przeprowadzenia.

²³⁶ Cervera, dz. cyt., s. 147.

²³⁷ Tamże, s. 146.